

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.II.10.176/2011/8.szám

A Kúria a Hirsch és Karkosák Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Karkosák Balázs ügyvéd) által képviselt felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt Nemzeti Munkaügyi Hivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Igazgatósága (mint az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség jogutóda, 1399 Budapest, Pf.639.) alperes ellen közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt megindított és a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 37.M.3286/2010/7. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 37.M.3286/2010/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

Az alperes elsőfokú hatósága 2009. augusztus 15-én munkaügyi ellenőrzést tartott a G.-P. Panzióban, melynek eredményeként megállapította, hogy a panzióban két munkavállaló a felperes foglalkoztatóval kötött megbízási szerződés alapján recepciós és kertész munkakörben végzett munkát. A határozatban foglaltak szerint a munkavállalók foglalkoztatása színlelt megbízási szerződés alapján valósult meg, mert ténylegesen munkaerő-kölcsönzési tevékenység keretében látták el a feladataikat. Ezért az elsőfokú hatóság eltiltotta a felperest a munkaerő-kölcsönzési tevékenység folytatásától, kötelezte a munkavállalók jogviszonyának rendezésére és az Mt. 193/D. §-ának megsértése miatt 300.000 forint munkaügyi bírsággal sújtotta.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes az elsőfokú

határozatot helybenhagyta.

A sérelmezett közigazgatási határozatok felülvizsgálata iránt a felperes keresetet terjesztett elő, melyben elsődlegesen azok „megsemmisítését”, másodlagosan azok hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra való utasítását kérte.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 37.M.3286/2010/7. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A megállapított tényállás szerint a ... Szolgáltató Kft. és a G.-P. Szolgáltató Kft. 2009. május 1-jén vállalkozási szerződést kötött kertgondozás és recepció üzemeltetési tevékenység ellátására. Ugyanezen nappal jött létre vállalkozási szerződés azonos tárgykörben a felperes és a ... Szolgáltató Kft. között. A felperes és a D. képviselőjére jogosult tagok ugyanazon személyek.

A felperes 2009. június 1-jén kötött megbízási szerződést B. P.-val recepciós munkakörre, 2009. június 11-én pedig M. N.-tel kertész munkakör ellátására. Nevezettek a munkájukat a G.-P. Panzióban végezték, munkájukat a panzió gazdasági vezetője irányította és ellenőrizte, a munkavégzésükhöz szükséges eszközöket a G.-P. Szolgáltató Kft. biztosította. A munkavállalókat személyes munkavégzési kötelezettség, valamint munkaidő-nyilvántartási kötelezettség terhelte, melyet a gazdasági igazgató igazolt.

A munkaügyi bíróság jogszerűnek találta a keresettel támadott közigazgatási határozat levont jogkövetkeztetését, mely szerint ténylegesen a felperes kölcsönbeadó munkaerőt biztosított a G.-P. Szolgáltató Kft. kölcsönbevevő részére, melynek törvényi feltételei nem álltak fenn, mert a felperest az illetékes munkaügyi központ munkaerő-kölcsönzésre jogosultként nem vette nyilvántartásba, és ez a tevékenység a felperes társasági szerződésében nem szerepel.

A jogerős ítélet ellen annak hatályon kívül helyezését és keresete szerinti döntés hozatala iránt a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben a Pp. 163. §, 167. §, 168. § (1) bekezdés, 206. § (1) bekezdés, valamint 339. § (1) bekezdése megsértését állította.

A felperes hivatkozott a 7001/2005.(MK.170) FMM-PM együttes irányelvbe foglalt - a jogviszonyok elhatárolásához segítséget nyújtó - a munkaviszonyt meghatározó elsődleges és másodlagos minősítő jegyekre, melyek alapján szerinte téves a perbeli megbízási szerződés minősítése, ezért azok munkaerő-kölcsönzést sem takarhattak.

E körben a felperes arra hivatkozott, hogy nevezett munkavállalók is elmondták, hogy megbízási szerződést kötöttek. Elképzelhető,

hogy azt „gondolták”, hogy a panzió képviselője irányította és ellenőrizte a munkájukat, ez azonban nem felelt meg a valóságnak, mert mindazt, amit „a fiatal dolgozók nyilatkoztak” a megkötött vállalkozási szerződés rendelkezései kizárják. Ezért a felperes azt sérelmezte, hogy az elsőfokú hatóság nem adta annak indokát, hogy miért a munkavállalók nyilatkozatait fogadta el a szerződésben írtakkal szemben. A hiányos tényállásból pedig az alperes szerint az eljáró bíróság téves jogkövetkeztetést vont le.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében – tartalma szerint – a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A perben irányadó tényállás szerint ténykérdés, hogy a munkaügyi ellenőrzéssel érintett két fő munkavállaló a felperessel megkötött megbízási szerződés alapján nem a felperesnél, hanem egy harmadik fél érdekeltségébe tartozó panzióban végeztek munkát.

A munkavállalók foglalkoztatás jogviszonyát minősítő megállapítás helytálló és jogszerű, annak felülmérlegelésére a felülvizsgálati kérelemben foglalt okból jogszabályi lehetőség nincs.

A Pp. 3. § (5) bekezdése szerinti szabad bizonyítás elvéből következően a törvény egyetlen bizonyítéknak sem tulajdonít súlyozott bizonyító erőt, és egyetlen bizonyítási cselekményt sem tekint a többi fölött álló, eltérő értékűnek (43/2004.(XI.17.)AB határozat).

Nem valósít meg tehát jogszabálysértést, ha a bíróság a döntését a számára meggyőzőnek talált bizonyítékokra alapítja (BH 2001.301.). Nem minősül ezért az ügy lényegét érintő jogszabálysértésnek, ha a bíróság a munkaügyi ellenőrzéshez időben közel eső kivizsgáláskor felmerült nyilatkozatokhoz és tényekhez képest a perben később tett ezzel ellentétes előadást nem fogadja el perdöntőnek.

Az előbbiekből következően a színlelt megbízási szerződésre, valamint munkaerő-kölcsönzés megvalósulására levont jogkövetkeztetés helyes. Az pedig ugyancsak ténykérdés, melyet a felperes maga sem vitatott, miszerint nem felelt meg az Mt. 193/D. § (1) bekezdésében a kölcsönbeadóként eljáró munkáltatókra vonatkozó rendelkezésnek, amely rendelkezéstől az Mt. 193/D. § (6) bekezdése értelmében érvényesen eltérni nem lehet.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet – jogszabálysértés hiányában – a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján

hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdésének alkalmazásával az alperes felülvizsgálati eljárási költsége, valamint a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az állam javára felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2012. április 25.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Stark Marianna s.k. előadó bíró, Dr. Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bírószági tisztviselő